

Lo Somaten

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

Reus, Divendres 13 de Agost de 1897

Núm. 3.340

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes.	Pias.	3'50
En provincies trimestre.		7
Extranger y Ultramar		7
Anuncis, a preus convencionals.		

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principals llibrerías d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografía Mallofré, carrer Junquera, 8.
No s' retornan los originals encara que no s' publiquin.

Farmacia Serra

Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

La que paga més contribució de la provincia

ÚNICA FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

MALALTS DELS ULLS

Lo **DOCTOR BIADA**, oculista del Hospital del S. C. de Barcelona, ex-quefe de clínica y ab titol de las universitats de Berlin y Wurzburg, ex-ajudant dels Drs. Wecker y Landolt de Paris.

Reb en CONSULTA á Reus, tots los diumenges y dilluns de 9 á 12 y de 4 á 5. Fondá de Londres.

Los demés dias á Barcelona, Glaris, 44, cantonada á la Gran Via, de 11 á una y de 4 á 5.

SECCIÓ DOCTRINAL

Gangas del regionalisme

Molts jornalers que son instruhidets parlantlos de política diuen: no 'm vull ficar ab rés; com que no pago res, no necessito tenir-mals de cap.

En quant al segon concepte si compranguessin, que si 'l diuen de bona fe, están en un gran erro, no 'l repetirían com fan, no 'l farien práctic; sino que scudirían á defensar los principis que no 'ls permetria viure enganyats.

!Lo jornalero no paga res! Probemho.

I.

Instalat lo regionalisme no hauría de satisfer 'l odiós tribut de sanch anomenat la quinta. No li diu res al cor y á la butxaca aquesta supressió? Vol pagar contribució més crescuda que la que li imposa lo centralisme fentli donar sos fills?

Deixem apart lo medi que hi ha pera lliurarlos, donchs que raras son los casos que un jornalero puga economisar los trescents duros que s'exigeixen.

Apoyar lo jornalero ab sa indiferencia los sistemas centralistas que volen quintas ó acudir á defensar lo regionalisme que las abeleix, preguntem al jornalero, lo regionalisme no t' ofereix una crescuda ganga?

II.

Lo regionalisme te escrit en son programs: no hi haurá consums. Lo jornalero com que no li passa lo Municipi papeleta creu que no paga dit tribut. Vejém si viu equívocat. Considerant que sa familia consta de cinch individuos, que conti si cada dia estalviaria per sa alimentació.

de pa.	15	céntims.
de ví.	5	»
d' oli.	5	»
de bacallá.	3	»
de arrós y fideus.	5	»
de petroli.	5	»
de sabó.	2	»
de etz., etz.	10	»

Total. 50 céntims.

que multiplicats per 365 dias que te 'l any resultan 18250 pessetas d' economías.

Torném á preguntar al jornalero ges aquesta cantitat una bona ganga que t' ofereix lo regionalisme?

Y s' compren més que si ho és al reflexionar que dins deu anys aquesta familia jornalera que preném per tipó, no fent guanyar res á las economías tindria un capital de 1825 pessetas en un recó de calaixera, ¡365 duros! Se 'ls pot veurer may ab los sistemas de governs coneguts avuy dia?

III.

Si aqueix estalvi se 'ns presenta tant alt á un jornalero, ¿que tal es en las familias més acomodadas? ¿Exagerarem al afirmar que seria lo doble, triple segons las fortunas?

No fa molt temps que una senyora d' una familia molt coneguda meva que van á Barcelona 'm digué: sempre 'ns parlas de regionalisme, concretans un punt que poguém compendre que 'ns será ventajós. A mitj explicarli que haventhi la contribució de consums no hi hauría burots, se vendria lo ví pur y barato, aixís com si menjaria la viram, cus, cassa peix... 'm digué prou: ja m' ha fet obrir los ulls de la inteligencia: no estalviariam 80 duros al any com ha afirmat sino més del doble.

Me prometé ella, y los demés, que ja podia tenir per cert, que desde aquell instant lo Regionalisme tindria de tots ells uns constants propagandistas.

VICENTS PLANTADA Y FONOLLEDA.

Mollet del Vallés.

(De La Costa de Llevant).

Santa Agueda

Fora del santuari de Aranzazu, verdader Montserrat éuskar, clavat com niu d' álga al peu del Aizgorri (la primera altitut de las tres vascongadas), la gran cadena del Catilleiturri, que sapara Guipuzkoa de Alaba, y l' Aloña, montanya colossal que forma un dels extrems del terme de la vila de Oñate, una de las capellas que més atreuhen la devoció dels éuskars es la de Santa Agueda.

Capelleta diminuta que desapareix sota 'l tállem de castanyers seculars, voltada de prats y torrenteras, que sosté en son altar major la imatge veneradíssima de la Verge y mártir, tapada constantment per rich domás que sols s' obra ab las solempnitats d' antich esblabertas, atreu de tal manera la devoció que te pera son servey un capellá de residencia constant.

Es aquesta una modestíssima casa ab dotació d' un hortet, que junt ab la plasseta del devant de la porta del santuari, forma 'l Jardín del cura de que tant s' ha parlat aqueix dias.

Pel peu matix del santuari hi passa la carretera que va á Vitoria y just davant d' ell á l' altra banda está edificat l' establiment de bany que s' he fet tristament célebre ab lo crim que 'l diumenge passat s' hi cometé.

Capella y establiment están molt á la vora de la fita central de las Bascongadas punt d' unió d' Alaba, Guipuzkoa y Bizkala, y á pochi kilometros de l' alt de Salinas, ahont arriba al present la única secció d' un ferro-carril que va de la mar á Vitoria, y que te sols mitja hora, lo are obert al públich, de recorregut.

Santa Agueda está donchs en una de las hermosísimas valls que envian sas ayguas al després casi becaudalós Deva, quina corrent, per Mondragon y al peu del cónich Campangas porta á Vergara, en unas tres horas de magnífica carretera, passant pel S. Prudencio, hermita de sant alavés edificada en la verdaderament bonica confluencia del Deva y l' Aranzazu, que desde allí s' remonta cinch kilometros, du á la villa de Oñate, la vall guipuzkoana més espléndida y ample centre universitari desde fa un any en que un Real Decret ha donat validés oficial els estudis fets en ell.

Vergara pel central de Bizkaia comunica ab Bilbao en tres horas y ab Zumárraga ab una, desde ahont per la línea del Nort se va á San Sebastian.

Santa Agueda fa alguns anys ha estat l' establiment de moda de las provincias per ahont desfilava la plana major de la aristocracia madrilenya, atreta avuy á la sens rival platja donostiarra per la estada en ella de la Cort.

D' allavors ensá, com tots los demés establiments del Nort, Santa Agueda estava molt poch animada, y si tenia 'l privilegi de reunir encara á cert número de personas, erá precisament per la visita anyal que hi feya l' assenat president del Consell.

Forma 'l cos central del establiment en sa planta baixa, un grandió vestibul, que en lo centre hi te la escala principal del edifici y als costats las portas del menjador y del saló, al devant la una de l' altra: per una gran mampara de vidres se passa á la galería porticada que s' extén per tota la fatxada y te al devant lo jardí casi be triangular, porque 'l limita per un costat la carretera de Vergara y per l' altre un petit riu que s' uneixen un xiquet més avall: en aquesta porxada hi han banchs, en un dels que estava assenat lo senyor Cánovas al ser assassinat.

Ab ell pot dirse que ha mort l' establiment, y es molt possible que aixís com passa en altres ben anomenats avans, dintre pochi anys sols ne quedi un edifici que s' enruna: y sols torni á recuperar la animació perduda aquella vall, lo dia de la Santa Mártir, que si venerada es tot l' any, reuneix pel seus vols per la seva festa un bon aplech d' éuskars de las tres provincias.

Quan l' any que ve mirin desde la carretera 'l lloch ahont tan vilment assassinat morí 'l president del Consell de ministros, més d' un pensarà en alló que precisament un andalús, ab moltíssima rahó deya, tornant del enterro d' un jove que pocos mesos tenia salud pera vendre: «es presis tenir sempre la roba neta y planchada...»

M. y A.

La venda dels monts públichs

Fins aquest pobre recó de món, ahont ni envidiós ni envidiat visch, m' ha portat la premsa una noticia tristíssima, tan trista que m' ha fet plorar per dins llágrimas de desesperació...

Lo Govern vol vendre bona part de las escasas montanyas forestals que 'ns quedan, y aixó, entre 'ls grans disharats que nostres ministros cometen incansables un dia darrera altre, será 'l disharat major, lo de més funestas consecuencias pera aquesta desgraciada patria nostra, puig significa la ruína completa pera la agricultura nacional—que es lo principal y més fort sosteniment del país—no la ruína d' avuy tant sols, sino la de demá, la de sempre... porque un cop desvastadas las montanyas, no tan fácilmente se repoblan.

Aquest fet, més que cap altre inaudit, no podia menys d' aixecar en tot arreu crits d' indignació o de dolor; un dels més enèrgics es lo que ha donat lo *Diario del Comercio* de Barcelona en lo següent article que molt gustós copio á la lletra, fentlo meu, puig vé á dir lo mateix que jo diria. Es com segueix:

«Aymants dels arbres, adorno y gala de la Naturalesa, que desitjau veure nostra terra, com la de las nacions cultas y ricas defensada dels ardorosos raigs del sol per la sombra dels vegetals, pera que no s' evaporin rápidament las plujas y 's perdin los manantials, quals ayguas fecondan la terra y fan brotar y viure á las plantas;

Entusiastas de la existencia de las montanyas, que tan beneficiosa influencia exerceixen en lo régimen de las ayguas, en la salubritat del país y en la distribució dels agents meteorològics, que 'ns donan fustas pera construir nostras vivèndes y mil utensilis d' ús frequent, llenyas y carbons pera las llars, fruyts y pastos pera aliment dels bestiers, rehinas, cortesas y variadas substancias, que son primeras materias de la industria, y adobs vegetals ab que enriqueix nostra pobre terra agrícola;

Honrats, laboriosos y humils pagesos, que estéu convençuts de que, sense montanyas, la vida rural es impossible;

Sapiguen que, encarque sembli impossible que hi hagi qui s' atreueixi á posar má sobre la preciada riquesa dels pobles, lo Ministre d' Hisenda que, per mal de nostras pecats, patim, no té 'l propòsit, sino fets los treball necessaris pera, en plasso brevíssim, vendre deu mil monts que cubreixen una superfície de dos milions d' hectareas, situadas precisament ahont sa necessitat es més imperiosa, sa existencia més necessaria, y qual valor en venda, per molt diverses circumstancies, está en rabó inversa de sa innegable utilitat social, física y agrícola.

Tres milions de fanèges de terra cuberta de montanya van á llensarse al mercat.

La vinticincoava part del territori espanyol s' enagenarà, ara que 'ls capitals s' inverteixen en paper del Estat, quan los pagesos careixen del diner necessari pera atèdre als gastos de las labors de sas fincas, y que 'ls pobles no tenen recursos pera cubrir las atencions més sagradas.

Si tant desastros intent se verifica, es segura la ruina de tota la població rural d' Espanya; y sos fills, que á través dels sigles han conservat y defensat sas montanyas contra tota classé d' enemichs, alts y baixos, poderosos y afamats, rics y pobres, veuran desaparèixer la herencia de sos antepassats, lo baluart més segur pera defensar la independència de la patria, lo sosteniment més preciat dels pobres pagesos y 'l recurs á que sempre acudiren los Municipis pera remediare las grans calamitats que s' lligiren á sos vehins. Que las montanyas, en especial pera 'ls pobles petits y pobres, han sigut constantment sas caixas d' ahorro y 'l fondo comú pera remediare las grans miserias.

La venda de deu mil monts, segons se preté portar á cap per lo Sr. Navarro Reverter, en los temps calamitosos que corrèm, los menos á propòsit pera treure al mercat superficie tan enorme de terrenos forestals, no pot donar resultats beneficiosos al venedor ni al comprador. Aquell no ha de trobar qui pagui 'l just preu, y aquest no pot obtenir utilitat de lo adquirit per ser en sa inmensa majoria las terras d' aquellas montanyas impropies pera 'l cultiu agrari permanent, y com predis forestals sapigut es que no produeixen en aquest estat al particular 'l interés corrent al capital invertit.

Perá 'l Tresor públich tampoch es convenient la venda de las montanyas, porque avuy pagan lo 20 per 100 del valor dels productes que 'ls pobles aprofitan, essent segur que en poder de particulars lo rendiment que donarian al Estat havia de ser inferior el que avuy percibeix.

Per aixó confiém en que, quan la infausta é inesperada noticia de lo que 'l Govern intenta arribi als paupérrims llochs de nostras serras, los tres ó quatre mil pobles á quins més directament afecta, aixecarán un clamoreig gran, tan unánim, tan avassallador, que sos representants en tots los organismes del Estat, la justicia de la causa y la opinió pública, constituïrán protesta tan imponent, que 'l Poder no podrà per menys d' obrir los ulls y veure ab tota claretat lo desastros del projecte del Ministre d' Hisenda, que será arrollat per la corrent impetuosa de la impopularitat. Que ministres molt ilustres y governs fortíssims, en tots los pobles civilisats, han tingut que convencers de que la venda de las montanyas no deu ni pot ferse, sino en cassos molt especials, baix cap concepte ni cap pretexte.»

Me ssembla que l' articulista del «Diario» peca de optimista, y en aixó sí que la meua humil opinió s' aparta de la seva... Jo no crech que, encara essent molt fort lo clamoreig que 'ls pobles aixequin en contra del desatentat projecte del Govern, deixi aquest de portarlo avant. Estich ja tan acostumat á veure que nostres paternals y sabis governants fan sempre alló que es contrari als interesos del país, que tinch per cosa impossible que es aquesta ocasió mudin de modo d' obrar.

Qua 'l Govern necessita diner, molt diner, pera atendre als enormes gastos de las dos ruinosas y lamentables guerras en nostras colonias, cosa es que regoneixen tots los espanyols; pero aixó no justifica, may ho justificará, que pera alcansar aquest diner se malbarati y 's destruïxi alló precisament que es la millor reserva pera la regeneració de la patria, regeneració que podrà iniciarse al apuntar pera nostre poble millors dias. Y menos se justifica encara quan se considera que aquí mateix existeixen grans masses de riquesa pública que, deixant incumplida la Constitució del Estat, en res contribueixen al aixecament de las cargas de la nació.

¿Quán pensarán los Guberns espanyols en fer quelcom que sia profitós y just? ¿Quán se decidirán á fer contribuir, en la proporció que es de necessitat y de justicia, als fins lo present immuns valors mobiliaris?

G. DE BOLADERES.

Concabella, 7 agost, 1897.

Notas y comentarios

Lo telégrafo ens adelanta la noticia de que á causa de la mort del senyor Cánovas han sigut sospesas las garantias constitucionals en tot Espanya.

Era lo que esperava que 's faria tothom donat lo criteri de nostras governs, y ho deplorém de veras. Es verament sensible que las lleys fonamentals de una nació, conseguidas á copia de sanch y terribles lloytas, estigan á la mercé d' un cualsevol que li passi pel cap assassinar á un ministre ó tirar una bomba al mitj d' un carrer.

Si dolenta es la malaltia, poca cosa de bo te 'l remey ja que se subjecte á la societat entera á unas midas de repressió tant enèrgicas, que posadas en mans de personas poch habilis, poden causar víctimas innocents, preparant aixis nous atentats, en virtut d' odis sembrats y passions soliaventadas entre gents pacíficas y honradas que ja may haurian pensat en venjansas ni en crims.

La vehina Fransa ha tingut la desgracia de presenciar casi 'ls mateixos atentats que Espanya, y no obstant, las lleys de la nació no han sigut alteradas en lo sentit d' aquí, s' ha castigat als criminals evitant ferho als que poguessen resultar innocents, y no per aixó se 'n han tocat mes terribles consecuencias que en nostra nació. Molt al contrari, la major suavitat de las lleys y 'l mes exquisit tacto entre 'ls encarregats d' aplicarlas, han fet que las cuestiones socials se desarollessin sens violencias ni nous atentats. Nostres governants, haurian de perdre experiencia dels fets, y temperar sa política á la manera y forma que menos trastorns puga causar á la societat. No son sols los personatjes del govern los que s' han de preservar d' aquets atentats, es la societat eutera, y es molt deplorable que gracias á midas de violencia que no donen los bons resultats que sos autors se proposan, tots ens hagim de veure constantment exposats á las sangrentas venjansas que aqueixas mateixas midas pugan despertar.

Es hora ja que acabi aqueixa batalla á mort entre 'l Govern y 'ls partidaris de la anarquia pel terror. Lo Govern no deu cedir en la lluyta empenyada, pero en sa má está dolcificarla, no despestar nous odis entre sos contraris, castigant severament als que delinqueixin y evitar per medi de lleys humanas y justas que 'l poble famolench y perseguit vagi fomentant 'l odi contra sos governants, verdadera causa de la anarquia y més tart dels atentats.

Deis presiris de Chafarinas s' han escapat alguns deportats cubans, entre 'ls quals está 'l fill de Calixte García. Segons diuen, no poden haverse escapat per mar... ni per terra, perquè resulta poch menos que impossible. ¿S' haurán escapat ab globo? La veritat es que son fora, y á horas d' ara ja 's troban en camí de Paris, ab tots los documents en forma perquè no pugan ésser detinguts.

Es un bon exemple aixó de que 'ls enemichs d' Espanya pugan escapar-se de sos presiris y 's presentin en documents sans y salvos en terras extranjeras y lliures pera entornarsen á la «manigua» á continuar la

guerra que 'ns desangre y 'ns arruina. Encare es la mateixa Espanya! Sinó, mireu si s' escapa cap infella dels molts que gemegan per causas purament políticas en benefici de la patria.

Consecuencias del patriotisme rotatiu.

Llegeixo: «Tirada de tal periódich d'ahir: 150,000».

Un accionista fregantse las mans de gust:

—Aixó va bé, molt bé. ¿Qui podrian assassinar ara perquè arribessin als doscents mil?

La premsa espanyola que sempre havia resultat impotent y migrada devant de ia cultura del país, va creixent que es un gust gracias á la pluja de crims y desgracias nacionals. Diuen que es lo termómetro de la nació, pero aquest termómetro sols es sensible als frets... de l' ànima, sinó, mireu quins son los successos que en aquesta premsa forma época. Tots son successos de trista memoria: los crims de La Guindalera y carrer de Fuencarral, Melilla, Cuba, Filipinas, assassinat de Cánovas, etc. Ni una festa de la inteligencia, ni una exposició de pinturas, ni una exposició universal poden entre nosaltres despertar 'l interés que desperta una criada enverenant á sa mestressa.

La mort de Cánovas ha interromput la campanya silvelista. En Silvela anava de poble en poble treballant la mort de Cánovas com á polítich, ab sa dega florentina. Un criminal li ha sortit al pas fent més fenyá de lo que ell volia. Trista coincidencia, que haurá omplert de remordiment lo cor d' en Silvela. L' home que anava buscant per allí y per allí sens pietat, ha acabat la vida á mans d' un fanátich polítich alentat potser per aquest odi encés per tothom contra Cánovas.

Seria hora ja de que tots los polítichs se pareessin á reflexionar que todas las ambicions de la terra no valen la vida d' un home, com tots los governants també haurian de reflexionar que todas las midas de govern injustas acaban pera fer injustos y criminals als pobles que las sofreixen.

CRÓNICA REGIONAL

OBSERVACIONES METEOROLÓGICAS del día 12 d' Agost de 1897

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d' observació	BARÓMETRE aneroides	GRAU d' humitat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSER. PARTICULAR
9 m. 3 t.	755 757	93 83	52'	4.3	Nuvol Ras	

HORAS d' observació	TEMPERATURAS			VENTS		NUVOLS	
	Máxima	Mínim.	Term. tipo	direccio	classe	can.	
9 m. 3 t.	Sol. 34 Sombra 28	15	16 19	S. S.	Gun-Nin	0/8 0/4	

Lo pa es un article de primera necessitat, del que ni rics ni pobres ne poden prescindir; donchs apesar d' aixó, no sabem si per falta d' ayguas, l' augment de consums en la sal, ó porque las cullitas del blat no han anat prou bé, es lo cas que per ara en aquesta ciutat lo paguem á duro menos vint céntims de pesseta la arroba, sense que ningú hagi aixecat lo crit al cel.

Estém en una ciutat envejable; en altrás poblacions á horas d' ara s' hauria reclamat contra 'ls pastissers, Municipi y Estat, y de segur que quelcom haurian lograt; aquí tot es calma y apatia.

¡Benhaurats pera sempre més siguem los reusenchs!

Lo dia 16 d' aquest mes acaba la vedá y per lo tant los aficionats á la cassa podrán ja donarse 'l plaher de matar á tot cap de *virám* que trobin per aquets camps de Dec. Però hi ha home que no té espera y si no pot anar ab escopeta se 'n va á cassar ab reclam, sens respecte á cap ley, y tant es aixis que segons ens dia un amich nostre, ahir com casi tots los dijous, per la partida de Sant Ramon ja s' hi cassavan perdiganas. Com qui 'ns ho diu 'ns mereix crédito, creyém que 'l fet es veritat, per lo que preguém al chefe de la Guardia rural procuri que sos subordinats vigilin millor lo terme, no solzament ara sino sempre, perquè hi ha xicots que van pel camp á destruhir arbres ab escopeta.

Sia qualsevol lo número de senyors regidors que á dos quarts de vuyt d' aquest vespre se reuneixin en las Casas Consistorials l' Excelentíssim Ajuntament celebrará sessió de segona convocatoriá, en la que serán válits tots los acorts que 's prenguin.

L' Il·lustríssim Cardenal Monescillo, una de las més clarases inteligències ab que comptava la Iglesia de Jesucrist y Arquebisbe de Toledo, ans d'ahir, després d'una llarga malaltia suferta ab cristiana resignació, entregà son ànima á Deu en la capital la seva Diócesis, (a. c. s.)

Encara calentes las despullas del Sr. Cánovas, los polítichs de Madrid en sos respectius círcols y per medi de sos porta-veus en la prempsa, ja parlan de si ls conservadors tenen d'abandonar lo Poder.

Arrans l'assassinat tot era oferirse incondicionalment á S. M. la Reyna y al Govern; may ho ha estat lo flach dels polítichs centralistas la constancia y no s'havían de posar ara en contradicció.

Durant la tempesta del matí d'ahir un dels llamps fou atret per lo «para-rayos» que en son Mas de la partida de Blancafort te colocat nostre distingit y bon amich, lo Sr. D. Pau Font y de Rubinat.

A la hora d'entrar lo present número en prempsa lo cel estava cubert per espessos núvols.

Tan de bó avuy tingússim una segona edició de la pluja d'ahir.

Lo tren correu que procedent de Barcelona arriba á nostra ciutat á dos quarts d'onze del matí, ahir ho verificá més d'una hora de retrás, á causa de la pluja que segurament enruraria un tros de línia.

Lo Polvorista del bon company Lo Teatro Catalá en son número d'ahir dedica á Lo SOMATENT una petita espurna en la Secció del Pirotècnich y ja aviat lo foch, diu: «M'assente (que ab aquestas calor no ve pas mal y espero las respuestas).

May que recordém hem sigat descortesos ab los companys de fatigas y menos en los que escriuhen en catalá, pera aquesta vegada com no volém proporcioñar á Lo Polvorista l'amohino d'aixecarse, no li contestém.

Quedis donchs assentat y que sia per molts anys.

A causa de la pluja d'ahir matí la temperatura refrescá un xich y s'feu bastant agradable tota la tarde.

La aplaudida secció dramática de la societat «El Alba» ha acordat fer coneixer al públich de Porrera, la obra de nostres particulars amichs los senyors Quer y Sanromá «L'hostal de la coixa»; y al efecte, lo próxim diumenge, festivitad de la Mare de Deu, ne donarà una representació en lo teatre del Cassino de dita important vila del priorat.

Segons llegim en la prempsa de la vehina ciutat las societats corals inscrites pera 'l concurs de coros que tindrà lloch lo dia 19 d'aquest mes á Tarragona, son las següents:

«El Micalet», de Valencia; «Lira Selvensa», de La Selva; «Aroma Vallense», de Valls; «La Riudomense», de Riudoms; «La Tortosina», de Tortosa; «Il·lustración Obrera», de Falset; «El Iris», de Torroja; «La Violeta», de Vilafranca del Panadés; «La Violeta», de Lleyda; «La Unión», de Vilaseca; «La Fraternal», de Cornudella; «Cataluña Nova», de Barcelona; «La Siempreviva», de Pobolede; «L'Estel», de Borjas del Camp; «La Paloma», de Lleyda, y «Eco Republicano», de Reus.

Lo recaudat en lo dia d'ahir en la Administració de Consums per diferentas especies, puja la cantitat de pessetas 843'08.

SECCIO OFICIAL

Matadero Pùblich

Bestiars sacrificats pera 'l consum en lo dia d'ahir

Classe	Nº	Kilos. Grams	Satisfet Pts. Cts.
Bous			
Badellas	3	329'400	65'88
Bens	44	661'400	132'28
Cabrits	3	8'400	1'68
Tocinos	7	433'	95'26
			295'10
Despultillas de bestiar de llana y pel			18'88
Total edendo			313'98

SECCIO RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Sant Hipòlit.

CULTS RELIGIOSOS

Administració del Santuari de Nostra Senyora de Misericordia

Se participa als devots de la Verge y al públich en general que s'han posat á la venda las novas estampas litogràficas illuminadas de Nostra Senyora de Misericordia y son camarí, en lo mateix Santuari y en las tendas de la Vinda Puig y Viuda Sanromá. Solas se venen al preu de 2'50 pessetas y ab cristall y march daurat á 10'50 y 12'50 segons los tamanys.

Sant de demà.—Sant Eusebi.

SECCIO COMERCIAL

J. Marsans Roí

Representant: JOAQUIM SOCIATS
CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarde d'ahir:

Interior	64'22	Filipinas	
Exterior	80'50	Aduanas	97'50
Amortizable		Cubas 1886	95'37
Fransas	16'90	Cubas 1890	79'37
Norts	21'65	Obs. 6 0/0 Fransa	93'62
Exterior París	61'56	Obs. 3 0/0 »	50'
París	31'40	Londres	32'03

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y París.

Descompte de cupons, compra y venda al comptat y per compte agé de tota classe de valors, compra de monedas y bitllets de tots los paissos.

BOLSA DE REUS

Cotisacions realizadas en lo dia d'ahir á Barcelona facilitadas per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

Interior	64'22	Fransas	16'90
Exterior	80'50	Cubas vellas	95'37
Colonial		Cubas novas	79'37
Norts	21'65	Aduanas	97'50
Obligacions Alm. nsa.	80'	Obliga. 3 0/0 Fransa	93'62
		Filipinas	92'60

PARIS		Norts	
Exterior	61'56	Londres	32'03
GIROS			
Paris	31'40	Londres	33'03

Cambis corrents en lo dia d'ahir en aquesta plassa facilitats per los corredors de comers D. Joan V. llés, D. Joan Llauredó Prats y D. Joan Vallés Vallduvi.

Londres	90 d'f.	00'00	diner	8 d'v.	00'00
Paris	8 d'v.	00'00	Marsella	00'00	
VALORS LOCALS		DINER		PAPER	

ACCIONS		010	010	010
Gas Reusense		850	0	0
Industrial Harinera		600	0	0
Banch de Reus		500	0	0
Manufacturera de Algodon		100	0	0
C.ª Reusense de Tranvias, rivilegiadas al 5 per cent.		415		

Moviment del port de Tarragona

Entradas del dia 11

Cap.

Despatzadas

Cap.

BARCOS A LA CARGA

Divendres 13

Pera Valencia y Cullera v. «Cervantes», son agent D. Joseph María Ricomá.

Dissapte 14

Pera Londres y Amberes v. «Cortés», consignataris Srs. Mac-Andrews y C.ª

Pera Génova v. «Unione», que despatzan los senyors Casaseca y Terré.

Pera Liverpool v. «Ulloa», consignataris Srs. Mac-Andrews y C.ª

Pera Génova y Liorna, admetent carga pera Nova York, ab trasbordo á Génova, sortirà 'l dia 17 lo vapor «Sagunto», que despatza D. Anton Mas y March.

Pera Gothemburg, Copenhagen, Stockolm, Christiania, Bergen, Malmö, Helsingborg, Norrköping, Gefle, Sundswall, Stettin, Danzig, Koenigsberg, Libau, Riga y demás ports de Saecia, Noruega, Dinamarca, Alemania y Russia, sortirà 'l dia 23 lo vapor «Adolph Meyer», que despatzan los Srs. Boada germans.

Pera Bordeaux, Oporto, Helsingfors, Abo, Hangó, Borja, Lovisa Kotka, Viborg, Fredriksham, Nystad, Raunó, Björneborg, Kristinestad, Vasa, J-kobstad, Gamla, Karlebi, Uleaborg, San Petersburg y Raval, y pera Moskow, Warschau y Nischni Nowgorod, á flete corrido via San Petersburg, sortirà 'l dia 25 lo vapor «Titania», que despatzan los Srs. Boada germans.

TELEGRAMAS

Madrid 12.

Circula 'l rumor de que demà será vist en judici sumaríssim lo proces contra l'assessí del Sr. Cánovas. Segons uns, lo reo será fusellat, creyent altres que se 'l condepnarà á garrot, cumplintse la sentencia á Vergara.

—Desde las onze de la nit la viuda del Sr. Cánovas vetllá lo cadavre de son espós. La acompañavan lo duch de Arión, nebot del Sr. Cánovas, y 'l Sr. Morlesin.

A primera hora de la nit estigué en la «Huerta» lo Sr. Sanchez Toca. La viuda de Cánovas se negá á rebrel y á que vegés lo cadavre. Lo general Azcárraga hi aná y fou rebut.

Passan de 300 las coronas entregadas á la «Huerta».

—Corren rumors aprop de la nova accitit en s'ha colocat la Junta revolucionaria de Nova York.

Semb'la que á consecuencia de la mort del senyor Cánovas han decidit obrir una tregua en sos traballs á favor dels filibusters cubans, fins veure lo que resulta de la pujada de Sagasta al poder, única solució que entenen pot tenir la actual situació política d'España.

—Aplasset definitivament l'enterro del Sr. Cánovas. «El Imparcial», per tot comentari, copia la real ordre senyalant lo dia d'avuy pera l'enterro, y després diu que l'aplassament es degut á una indisposició repentina de la senyora del Sr. Cánovas.

—Lo general Azcárraga ha estat avuy en la «Huerta» á veure á donya Joaquina, pera tractar la cuestió del enterro; pero aquella senyora estava tan afligida, que 'l president interi del Govern tingué que retirar-se sensé poguer parlar ab ella.

Semb'la que 'l fundament de tot aixó es que en lo testament del senyor Cánovas hi ha una clàusula expressant son desitj respecte á la forma y manera en que ha d'enterrarsel, clàusula que s'oposa algo á la forma que pensa donar al acte lo Govern.

—Lo president interi del Consell de ministres sortirà lo diumenge pera San Sebastian, al objecte de donar compte á la reina d'alguns assumptos pendents.

Diversions publicas

Toros en Tarragona

Pera la corrida que deu celebrarse lo dia 19 del corrent á Tarragona, se despatzarán y s' reben encàrrechs de localitats y entradas en l'estanch del senyor Diaz, carrer Padró, frente al café de Paris.

Ferrocarril económic de Reus á Salou

Servey de trens de viayers que regirà desde 'l dia 1 de Juliol de 1897.

SORTIDAS DE REUS

MATÍ

Tren núm.	12	à las	4'10
»	14	»	5'28
»	16	»	6'44
»	18	»	7'30
»	20	»	8'15
»	2	»	9'06
»	24	»	10'43

TARDE

Tren núm.	4	à las	12'35
»	28	»	1'55
»	30	»	2'32
»	32	»	3'10
»	34	»	3'48
»	36	»	4'27
»	38	»	5'08
»	40	»	5'43
»	42	»	6'20
»	6	»	6'57

NIT

Tren núm.	44	à las	7'38
-----------	----	-------	------

SORTIDAS DE SALOU

MATÍ

Tren núm.	1	à las	4'56
»	11	»	6'10
»	13	»	7'32
»	17	»	8'17
»	19	»	10'02
»	21	»	10'46

TARDE

Tren núm.	25	à las	1'57
»	27	»	2'34
»	29	»	3'12
»	31	»	3'50
»	33	»	4'28
»	35	»	5'10
»	37	»	5'45
»	39	»	6'22
»	41	»	7'00

NIT

Tren núm.	43	à las	7'40
»	45	»	8'17

Las horas se regirán per lo meridiá de Madrid.

Reus 20 de Juny de 1897.

Imp. de G. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

